

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2018 • PRVO TROMESEČJE • INTERAMERIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Raket Marero Tores, pomaže u organizaciji "Crkve bez zidova", koja pomaže beskućnicima u Portoriku, stranica 4.

PORTORIKO

- 4 Crkva bez zidova / 6. januar
- 6 Plave farmerke / 13. januar

BELIZE

- 8 Britanska kraljica i nebeski Car / 20. januar
- 10 Pronalaženje prve ljubavi / 27. januar
- 12 Glavna kuvarica napušta sve / 3. februar
- 14 Odgovor na molitvu / 10. februar
- 16 Sveža hrana / 17. februar

MEKSIKO

- 18 Druga šansa / 24. februar

Božja iznenađenja / 3. mart

TRINIDAD I TOBAGO

22 Strašni pas / 10. mart

JAMAJKA

24 Šiti za Isusa / 17. mart

26 Božiji usvojenik / 24. mart

IZVORI

28 Program 13. Subote / 31. mart

30 Budući projekti 13. Subote

31 Uredništvo časopisa

32 Mapa

 = Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Deo darova 13. Subote 2014. godine, pomogli su da se izgradi centar za beskućnike "Dobri samarićanin" i klinika za besplatno lečenje u Kingstonu na Jamajci. Pročitajte priču o beskućniku koji je upoznao Boga preko "Dobrog samarićanina", na stranici 26.

SEVENTH-DAY
ADVENTIST CHURCH®

© 2018 General Conference of
Seventh-day Adventists • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja predstavimo vam Interameričku diviziju (IAD) koja se prostire preko teritorije Kariba, Centralne Amerike i severnog dela Južne Amerike. U ovoj oblasti živi više od 300 miliona ljudi, među kojima je 3,7 miliona adventista. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 81 ljudi.

Ovog tromesečja tri projekta 13. Subote biće sprovedena u delo u Portoriku, Trinidadu i Meksiku. Sva tri imaju zajednički cilj –brže širenje Jevanđelja u svojim zajednicama.

Finansije prikupljene u Portoriku upotrebiće se za izgradnju višenamenskog centra, u kome će preko hiljadu ljudi moći da se okuplja i organizuje religiozne i misionijske aktivnosti u kampu Adventističkog univerziteta na Antilima.

U Trinidadu, u kampu Univerziteta Južnih Kariba biće izgrađena crkvena zgrada, koja će zameniti auditorijum u kome se ljudi trenutno okupljaju zbog bogoslužjenja. Univerzitetska crkva obezbediće mesta za 1.700 ljudi. Biće opremljena potrebštinama za subotnu školu, dečju i zdravstvenu službu, prostorijama za medijski i misionijski centar za obuku, kao i salu za druženje.

Jugoistočna adventistička bolnica u

Endrju Mekčesni
Urednik časopisa

Meksiku proširiće se višenamenskom zgradom, u kojoj će biti moguće dobiti različite zdravstvene usluge i informacije. Takođe će se održavati seminari o prevencijama bolesti u gradu Viljaermosa.

Specijalne karakteristike

Ako želite da svoju subotnu školu učinite zanimljivijom, možete preuzeti Misionijski časopis u pdf formatu sa linka: bit.ly/adultmission ili čitati na fejsbuku. Posetite i lajkujte našu fejsbuk stranicu (Facebook.com/missionquarterlies).

Iskoristite prednosti misionijskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim osvrtom na primaoce misionijskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili gledate video klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu sa kompjutera ili mobilnog telefona, dok čitate misionijske priče. Takođe možete odštampati i slikama dekorisati subotnoškolsku prostoriju ili tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI pronaći ćete nekoliko veb-sajtova i material za misionijske prezentacije, koji vam mogu pomoći. Za dodatne informacije možete me kontaktirati neposredno na: mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misioniskom životu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja upotrebiće se za:

- Evanđeoski centar na kampu Adventističkog univerziteta "Antila", Majagez, Portoriko.
- Univerzitetska crkva na Univerzitetu Južnih Kariba u Marakasu, Trinidad i Tobago.
- Sedmospratni centar, Jugoistočna adventistička bolnica u Viljaermozi, Meksiko.

Crkva bez zidova

PORTORIKO | 6. januar

Rakel Marero Tores, 52

Grupa vernika imala je običaj da se jednom mesečno okuplja u jednom parku u Portoriku subotom u pet sati ujutru, da bi se molila, čitala Bibliju i doručkovala. Zbog nekih dešavanja u gradu bili su izbačeni sa svog uobičajenog mesta okupljanja i primorani da se, umesto toga, okupljaju na jednom gradskom trgu. Nisu primetili da ih posmatra grupa beskućnika.

Međutim, nešto je trajno promenilo te sastanke. Njihova mesečna okupljanja pretvorila su se u sedmična bogoslužjenja sa organizovanim doručkom za beskućnike koji su dolazili.

Prošlog Uskrsa, pastor je vodio specijalno bogoslužjenje uz groždani sok, beskvasni hleb i pranje nogu.

“Ova naša okupljanja nazivamo Crkva bez zidova”, kaže Rakel Marero Tores, pedesetdvostrana profesorka matematike, koja organizuje subotne obroke.

Crkva bez zidova jedan je od načina na koji adventisti u Portoriku pokušavaju da šire Isusovu ljubav u svojoj lokalnoj sredini – američkoj teritoriji – koja se prostire na površini od 160x55km, na Karibskom moru. Neke crkve organizuju sedmične obroke u svojim prostorijama, a druge šalju svoje vernike da čiste, pomažu i popravljaju kvarove u domovima ljudi tokom sedmice.

Rakelina crkvena grupa sastajala se jednom mesečno u parku u gradu Majagez, na zapadnoj obali Portorika, u kome se inače nalazi Adventistički univerzitet “Antila”.

Međutim, gradske vlasti su ih naterale da se, zbog organizacije nekog događaja 2012. godine, iz parka presele na jedan od gradskih trgova. Dok su tamo zajedno doručkovali, jedan vernik primetio je nekoliko beskućnika i pozvao ih da im se pridruže.

“Od tog dana, odlučio je da svake subote dolazi sam na to mesto i hrani beskućnike”, priča Rakel.

Ovaj čovek, inače vlasnik male firme, svake subote u narednih nekoliko meseci donosio je žitarice, sendviče, sveže voće i sokove. A onda je pozvao Rakel da pođe sa njim rekavši: “Ne želim samo da im donosim hranu, želim da im predstavim Boga punog ljubavi.”

Rakel, inače aktivna vernica u svojoj crkvi, složila se da naredne subote pođe sa njim.

Te subote ujutro, otvorila je i čitala svoju Bibliju ispred 35 ljudi i žena. Posle toga, počela je redovno da dolazi, preuzevši na sebe obavezu da organizuje obroke za ove beskućnike u toku 2017. godine.

Sada se svake subote u 7 časova ujutro, 65 do 70 osoba okuplja da sluša reč Gospodnju i doručkuje. Dok pevaju i slušaju pastora koji iznosi dvadesetominutnu duhovnu poruku, gosti sede na stolicama koje su postavili volonteri. Pastor je nedavno vodio grupu u proučavanju osnovnih biblijskih istina. Četrdeset osoba završilo je tečaj osnovnih biblijskih istina i autobusom bilo prevezeno u obližnju Adventističku crkvu, da primi svedočanstva i diplome.

Rakel je iznenađena ali i radosna, što većina ljudi dolazi u 7 časova ujutro, iako znaju da će doručak biti podeljen 45 minuta kasnije.

“Počeli smo tako što smo ljudima davali hranu, međutim, sada imamo ljude koji dolaze zato što žele da slušaju reč Gospodnju. Oni sede, otvaraju Bibliju, pevaju... Ovo je zaista predivno.”

“Nedeljna okupljanja prerasla su u porodična okupljanja. Smejemo se i plačemo. U međuvremenu, neki su zaspali u Gospodu. Međutim, napustili su ovu zemlju sa nadom u srcu. Mi smo jedna porodica.”

Misionske informacije

- Statut Portorika garantuje versku slobodu. 75% ljudi sebe smatra katolicima, dok 25% pripada nekoj protestantskoj denominaciji.
- Unija oblasti Hrišćanske adventističke crkve Portorika obuhvata 310 crkava i 32.875 vernika. Ukupna populacija Portorika je 3.415.000, među kojima je na svake 104 osobe jedan adventista.

Mnogi ljudi koji dolaze na ova okupljanja imaju Rakelin broj mobilnog telefona i mogu slobodno da joj se jave, ako se razbole ili imaju neku drugu potrebu tokom sedmice. Neki više nisu beskućnici, pošto su dobili smeštaj od strane gradskih vlasti. Vernici crkve su im pomogli da se usele i opreme svoje nove domove.

Program doručaka na otvorenom finansira se donacijama vernika crkve i ostalih. Majka jednog volontera radi u velikoj međunarodnoj firmi, koja je donirala rančeve sa potrepštinama za ličnu higijenu (šamponima, sapunima, pastama za zube, peškirimama...) i koje je podelila ženama za 8. mart, a muškarcima za Dan očeva.

Za uskršnje praznike, volonteri organizuju veliku proslavu na gradskom trgu. Donose stolice i lavore iz crkve, a zatim pastor iznosi duhovno razmišljanje. Mnogi ljudi ne mogu da suzdrže svoje emocije dok učestvuju u obredu poniznosti. Osećaju se kao da pranjem nogu svi njihovi gresi bivaju oprani i oprošteni.

“Ovo je prvi put da su doživeli ovakvo iskustvo,” kaže Rakel. “Bilo je zaista divno!” Rakel ne zna koliko se osoba krstilo i pridružilo crkvi, međutim, sigurna je da Sveti Duh radi na srcima ljudi. “Znamo da će posejano seme dati svoj rod. Svaki put bivamo osvedočeni da ovi ljudi zaista vole Boga.”

Među volonterima u ovom programu nalaze se i studenti Adventističkog univerziteta “Antila”, kojima sledi deo darova 13. Subote ovog tromesečja.

Ova sredstva biće upotrebljena za otvaranje centra uticaja i evangelizma u kampu univerziteta. Hvala vam što vašim darovima podržavate misionske aktivnosti Hrišćanske adventističke crkve.

Farmerke

Kermit Tores Kasteljano, 39

Moj otac je odrastao u adventističkoj porodici u Portoriku. Međutim, napustio je crkvu kada je neko kritikovao njegovu verenicu, jer je došla u farmerkama na bogoslužnje. U to vreme, otac je imao 19 godina. U crkvu je došao sa mojom budućom majkom, koja je tada pripadala drugoj hrišćanskoj denominaciji. Bio je toliko revoltiran što je moja majka bila okarakterisana kao neodgovarajuće obučena, da je napustio crkvu.

Odrastao sam u domu policijskog službenika. Otac je bio krupan, mišićav pripadnik specijalnih jedinica i za sebe je smatrao da je pravi supermen. Voleo je da se potuče, da puši i pije. Mom mlađem bratu i meni često je govorio: "Na ulici opstaju samo najjači. Morate biti jaki da preživite."

Godine su prošle i moji roditelji su se razveli. Kada je otac imao 45 godina, bio je hospitalizovan usled ozbiljnog zdravstvenog problema. Lekar je rekao da njegov digestivni trakt truli, kao posledica

života u siromaštvu. Operativnim zahvatom odstranjeno mu je tri metra creva.

Dok se oporavljao od operacije, otac je doživeo gušenje, usled otkazivanja respiratornog sistema. Celokupan život mu je kao film prošao pred očima u tih 45 sekundi. Uvideo je svoje grehe i koliko puta je odbacivao Isusa, koji je pokušavao da dođe do njegovog srca. Bio je ispunjen strahom za svoju budućnost. U tom trenutku osetio je dve čvrste ruke, koje su se odozgo spustile prema njemu, i začuo glas koji mu je rekao: "Ne brini se! U Mojim si rukama." Istog trenutka mogao je ponovo slobodno da udahne vazduh.

Posle odlaska iz bolnice, otac je predao svoj život u Isusove ruke, vratio se u Adventističku crkvu. Međutim, bio je zabrinut za svoja dva sina. Molio se govoreći: "Spasao si me, ali šta će se dogoditi sa mojim sinovima?"

U to vreme, imao sam 27 godina. Radio sam kao vozač kamiona. Bio sam zavisnik

od duvana, alkohola, heroina i kokaina. Moj brat je bio satanista. Nosio je crnu odeću, karminisao svoje usne, lakirao nokte. Imao je 32 pirsinga na svom licu. Okrećio je zidove i plafon svoje spavaće sobe u crno i slušao hevi-metal muziku dok je spavao.

Otac je pokušavao da nam govori o Bogu i Bibliji, ali nismo bili zainteresovani. Postao je frustriran time što smo odbijali njegove napore da nam predstavi Isusa. Međutim, promenio je svoj pristup, pošto je pročitao stih: "Jer ovako govori Gospod: i roblje junaku uzeće se i plen jakome oteće se, jer ću se Ja preti s onima koji se s tobom pru, i sinove tvoje Ja ću izbaviti". (Isaija 49,25)

Predao nas je u Božje ruke. Nisam poznavao Boga i nisam znao da se moj otac moli za mene. Međutim, nedugo posle, dogodilo mi se nešto neobično. U petak, sastao sam se sa svojim prijateljima, sa kojima sam inače provodio vikende obilazeći klubove i odlazeći na žurke. Tako smo uradili i tog vikenda.

Kada sam se u ponedeljak vratio kući, osetio sam veliku prazninu u sebi. Čeznuo sam za boljim životom. Pomolio sam se rekavši: "Gospode, molim Te pomoz mi, i učini nešto u mom životu, jer ću inače poginuti na ulici."

Ne znam šta je Isus učinio, međutim, narednog jutra, osetio sam se potpuno drugačije. Izgubio sam želju za duvanom, alkoholom i drogama. Želeo sam samo da budem uz Isusa. Nikada više u svom životu nisam koristio te supstance.

Deset godina kasnije, ja sam 39-godišnji adventistički pastor u Portoriku. Oženjen sam predivnom ženom i imamo petoro dece. Moj brat služi Bogu u jednoj

Brze činjenice

- Kristofor Kolumbo otkrio je Portoriko 1493. godine, godinu dana pošto je otkrio Ameriku. Novootkrivenu zemlju nazvao je San Huan Batista, po Jovanu Krstitelju.
- Portorikanska kuhinja veoma je začinjena i predstavlja mešavinu španskog, američkog, britanskog i afričkog uticaja.
- Iako Portoriko pripada SAD-u, na olimpijskim igrama takmiči se individualno. Portorikanski sportisti su do sad osvojili ukupno 9 medalja: šest u boksu, jednu u atletici, jednu u tenisu i jednu u rvanju.
- Ulice u Portoriku popločane su plavom kaldrmom.
- U Portoriku živi najveći živi reptil na svetu – morska kornjača.

Adventističkoj crkvi u Bostonu, SAD. Imao sam privilegiju da ga krstim pre 5 godina.

Moj otac se ponovo oženio. Ostao je vernik crkve u Portoriku.

Pre mnogo godina, otac i ja smo zbijali šale da ćemo, kada budem odrastao, ići u klubove da zajedno pijemo. Međutim, sada idemo zajedno u crkvu.

Ako je Isus mogao da učini takve promene u našim životima, On to može učiniti bilo kome drugome.

Kermit Tores Kasteljano služio je kao pastor sedam godina, a sada je na master studijama iz teologije na Adventističkom univerzitetu "Antila", Majagez, Portoriko.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se izgradi centar uticaja i evanđeoski centar, koji će pomoći da se dopre do ljudi iz lokalne sredine.

Britanska kraljica i nebeski Car

BELIZE | 20. januar

Leticija August, 60

Najzbudljiviji dan u Leticijinim mlađim godinama bio je kada ju je baka iz Gvatemale, kod koje je živila, poslala kod druge bake u Belize. Njeni roditelji bili su nepokolebljivi poštovaoci nedelje. Leticija je bila umorna od njihovih priča da ne može da se ponaša kao ostale devojčice.

“Kada sam se preselila, shvatila sam da je to bilo pravo vreme za promene u mom životu.”

Počela je da odlazi na igranke i žurke. Napokon se osećala slobodnom. Međutim, skoro svakodnevno se brinula šta će se dogoditi sa njom ako umre te večeri?

Posle nekog vremena, nekoliko adventista počeo je da posećuje njenog ujaka, koji je živeo sa njima, i da sa njim prou-

čava biblijske lekcije. Leticija, koja je tada imala 17 godina, prisluškivala je razgovor iz svoje sobe i uznemireno razmišljala: “To nije ono što Biblija uči!”

Adventisti su govorili o daru jezika. Čitali su iz knjige Dela apostolska, da je svako mogao da razume ono što su učenci propovedali iako su govorili različitim jezicima. Leticija je bila učena da je govorenje jezika zapravo ispuštanje nekih glasova koje niko nije mogao da razume.

Na kraju, odlučila je da izađe iz svoje sobe i obratila se adventistima: “Ono što govorite nije istina.” Pokušala je da im predstavi svoj način razmišljanja.

Kroz diskusiju, počela je da proučava Bibliju sa svojim sagovornicima. Posle nekog vremena, krenula je u crkvu i ubrzo odlučila da se krsti.

Međutim, njena rodbina je odbacila njene ideje, govoreći da je Adventistička crkva sekta, i da ako ikada odluči da tamo bude krštena, može da zaboravi da ima porodicu.

Oko njenog krštenja vodila se prava borba. Na dan, kada je trebalo da se krsti, nije se pojavila. Otišla je na zabavu, odlučivši da, ipak, ne preda život Hristu.

“Međutim, Gospod mi nije davao mira, sve dok nisam otišla i zatražila da budem krštena.” Pastor me je tada upitao: “Da li

Brze činjenice

- Engleski je zvanični jezik u Belizeu. Upotrebljava se i nezvanični kreolski, mada je španski drugi po redu jezik kojim se govori.
- Iako je Belize nezavisna država, britanska kraljica je i dalje simbolični poglavar države i među svojim titulama nosi i naziv "kraljica Belizea."
- Iako je grad Belize najveći grad u državi, 1961. godine uragan ga je skoro potpuno uništio, tako da je za glavni grad Belizea izabran Belmopan.
- Zgrada narodne skupštine u Belmopanu dizajnirana je da liči na majanski hram.
- Gvatemala smatra da je Belize deo njene teritorije, jer se bazira na anglo-gvatemalanskom sporazumu iz 1859. godine.
- Pre nego što je stekao samostalnost, Belize je bio poznat pod nazivom Britanski Honduras.
- U Belizeu ne postoje restorani brze hrane kao što su MekDonalds, KFC i drugi.

si sigurna da to zaista želiš?" "Da! Sigurna sam!" Tog trenutka bila sam uverena da sam donela pravu odluku, kao što sam i sada.

Slava Bogu za Njegovu milost i što mi je pružio drugu priliku.

Leticijina rodbina bila je veoma ljuta. Vršili su pritisak na nju da se odrekne svoje vere. U hranu su joj stavljali nečisto meso da ne bi mogla da jede. Sedmicama je živela na kolačima i mleku. Pravi obrok imala je samo subotom, kada bi je vernici crkve pozivali na ručak.

"Tada sam naučila, da svoja vrata uvek treba da otvaramo novokrštenim vernicima, zato što ne možemo da znamo šta se sve događa u njihovim životima", smatra Leticija. "Potrebno je upoznati ih i zavoleti ih."

Ubrzo se vratila u Gvatemalu, kod svoje majke. Tu promenu u njenom životu vodio je Bog. Nedugo zatim, upoznala je svog budućeg supruga i venčala se. Zaposlila se kao medicinska sestra i sa svojim suprugom osnovala tri crkve u Gvatemali i Belizeu. Ovaj bračni par je doveo oko 1.000 ljudi do krštenja.

Leticijin suprug je u međuvremenu preminuo. Ona, kao šezdesetogodišnji aktivni vernik crkve i danas živi u Belizeu.

Godine 2016, Leticija je od britanske kraljice Elizabete II dobila orden za najveće zasluge britanske imperije u znak priznanja za svoj društveni rad.

"Neko je predložio moje ime", Leticija skromno izjavljuje. Međutim, ono što me najviše inspiriše da idem napred, nije nagrada dobijena od ljudi, već želja da mi Bog kaže: "Idi i učini to za Mene." Mi smo Njegove sluge. Volela bih da jednog dana od Njega čujem: "...Dobro, slugo dobri i vjerni! U malom bio si Mi vjeran, nad mnogijem ću te postaviti; uđi u radost Gospodara svojega." (Matej 25,21)

Znam da me je Bog pozvao. Već 43 godine sam vernik crkve, a Njegova ljubav jača iz dana u dan.

Belize je primio deo darova 13. Subote 2015. godine, koji su upotrebljeni da se izgradi kamp za evanđeoske aktivnosti i crkvene konferencije. Hvala vam što podupirete Belize i druge države u Interameričkoj diviziji svojim misioniskim darovima.

Pronalaženje prve ljubavi

BELIZE | 27. januar

**Džejms Peskasio 62
i Luiza Peskasio 65**

Džejms i Luiza odrasli su zajedno, kao prijatelji iz detinjstva, u Belizeu.

Kao odrasli, imigrirali su u SAD zbog posla. Luiza je tridesetak godina vodila nekoliko poslova u Kaliforniji, a Džejms je radio kao inženjer u "Motoroli" u Kaliforniji, Teksasu i Ilinoisu.

Kada je došlo vreme da se penzionišu oboje su se vratili u Belize. Obnovili su svoje poznanstvo, ali su shvatili da su oboje bili sami. Džejms je ubrzo pozvao Luizu na večeru. Imala je samo jedno pitanje: "Ko je prvi u tvom životu?"

"Bog", odgovorio je.

"Dobro, onda možemo da nastavimo da razgovaramo."

Luiza je bila nestrpljiva da ispriča Džejmsu šta je saznala o Suboti. Džejms je, takođe, imao svoje novosti koje je hteo da podeli sa njom. Počeli su da razgovaraju.

Luiza je saznala o Suboti na jednoj evanđeoskoj seriji predavanja u SAD-u, međutim, nije mnogo razmišljala o tome, dok se nije vratila u Belize i otvorila mali hotel.

Počela je pažljivo da proučava Bibliju. Pošto je pročitala tekstove koji govore o desetku, počela je da vraća 10% svog prihoda Bogu. Takođe je čitala o seksualnoj moralnosti, i zato je odbijala da izdaje sobe nevenčanim parovima. Zatim je istraživala informacije o pravom danu za proslavljanje Boga. Želela je da nastavi da odlazi u crkvu nedeljom, međutim, želela je, takođe, da bude poslušna Božjoj reči.

"U Bibliji sam tražila potvrdu da je ispravno svetkovati nedelju", kaže Luiza u svom domu u gradu Dangriga. "Međutim, što sam više proučavala, Bog me je sve više uveravao, da je subota bila pravi dan za bogoslužjenje."

Onda je Luiza pročitala poslanicu Jevrejima 4,4-11, gde piše: "Jer negdje reče za sedmi dan ovako: i počinu Bog u dan sedmi od svijetu djela svojijeh. ... danas ako glas Njegov čujete, ne budite drvenastijeh srca."

Kada sam ovo pročitala, zastala sam i rekla: "Tražila sam od Boga potvrdu da li

treba da nastavim da svetkujem nedelju. Evo, sada imam dokaz.”

Ovo saznanje dovelo je do jedne dileme. Hoteli su otvoreni sedam dana sedmično i Luiza nije znala šta da radi. Stavila je primerak Biblije i “Put Hristu” od Elen Vajt u svaku sobu. Prestala je da pere veš i druge redovne poslove tokom subote. Međutim, nije znala da li je to bilo dovoljno.

Džejms koji se ponovo sprijateljio za Luizom, posle toliko godina, takođe nije znao šta da čini. Rekao je, da je važno da se mole i osluškuju Božji glas. Ispričao je Luizi da ga je njegov brat jednom pozvao na put iz Kalifornije u Belize. Noć pre polaska na put, otišao je kod svog prijatelja i rekao mu da se ne oseća prijatno u vezi tog puta.

“Nemoj da ideš”, odgovorio je prijatelj. “Poslušaj taj unutrašnji glas.”

Međutim, Džejms je osećao obavezu da ode, jer je to obećao svom bratu. Kasnije, te večeri, kola nisu htela da se pokrenu, tako da je neko morao da ga odšlepa do bratovljeve kuće.

“Međutim, i dalje nisam želeo da poslušam glas koji mi je uporno govorio da ne idem na taj put”, rekao je Džejms.

Braća su, ipak, krenula rano ujutro. Na putu kroz Meksiko pukla je guma na autu dok je Džejms vozio. Auto je počeo da se prevrće, a Džejmsov brat je ispao kroz prozor. Džejms je doživeo nekoliko ozbiljnijih povreda na licu i rukama, i proveo naredna dva dana u bolnici. Nekoliko dana kasnije, kada je bio u Belizeu, vid mu se naglo pogoršao. Video je stvari duplo, tako da je hitno morao da se vrati u SAD na hiruršku operaciju oka. Ta nesreća potpuno je preokrenula Džejmsov život.

Misionske informacije

- Po poslednjem nacionalnom popisu, 40,1% populacije Belizea izjašnjava se kao rimokatolici, a 31,8% kao protestanti.
- Belize ima 92 Adventističke crkve sa 43.500 vernika. Od ukupne populacije Belizea od 388.000 ljudi, 11% su adventistički hrišćani.
- Adventna vest je u Belize, tadašnji Britanski Honduras, stigla 1885. godine posredstvom adventističke literature. Gospođa E. Gotero iz Hondurasa, posle svog obraćenja dok je bila u Kaliforniji, širila je adventističku literaturu u obe zemlje.

“Počeo sam ponovo da odlazim u crkvu i okrećem svoj život Bogu. Da sam poslušao unutrašnji glas da ne idem na taj put, izbegao bih sve probleme koje sam kasnije doživeo.”

Džejms i Luiza su shvatili da su oboje tražili Božje vođstvo u životu, i odlučili su da se venčaju. Išli su u crkvu svake subote i bivali sve ubeđeniji da treba da napuste posao sa hotelom. Ali na koji način?

“A onda, Bog je učinio jedno predivno delo za nas”, kaže Luiza.

Jednog dana Luiza je u razgovoru sa jednim američkim klijentom hotela rekla da nije bila na odmoru 20 godina, i da bi joj odmor prijao. Narednog dana, klijent je ponudio da otkupi njen hotel.

Luiza i Džejms su u međuvremenu kršteni i sada su aktivni vernici u svojoj lokalnoj crkvi. Zahvalni su Bogu što im je dao Subotu kao dan za odmor i proslavljanje Boga.

“Ono što se dogodilo sa našim poslovima, bilo je pravo čudo”, zaključuje Luiza.

Glavna kuvarica napušta sve

BELIZE | 3. februar

Mercedes Ruiz, 54

Mercedes Ruiz bila je zaposlena žena. Šest dana sedmično radila je kao glavna kuvarica u hotelu Radison i pripremala obroke za putnike prve klase avio-kompanije Amerikan Erlajns. Nedeljom je išla u crkvu, i to ne samo u jednu, već u tri različite.

Mercedes, koja je poreklom iz plemena Maja, a živi u Belizeu, čeznula je da bude što bliže Bogu. Međutim, osećala je prazninu iako je odlazila na tri crkvene službe.

Okrenula se Bibliji i počela da proučava knjigu proroka Danila. Čitajući deveto poglavlje, primetila je da je Danilo postio i molio se služeći Bogu.

“Gospode, ako je Danilo to mogao, pomoz mi da to mogu i ja”, molila se Mercedes.

Postila je i molila se. Svaki dan bi ponavljala molitvu iz devetog poglavlja Danilove knjige, koja se završava reči-

ma: “Gospode, usliši, Gospode, oprosti, Gospode, pazi i učini, ne časi, sebe radi, Bože moj, jer je Tvoje ime prizvano na ovaj grad i na Tvoj narod.” (Danilo 9,19)

Jedne nedelje popodne, posle trostrukke crkvene službe, Mercedes je primetila nekoliko flajera razbacanih po trotoaru. Podigla je jedan i videla da je govorio o adventističkoj evanđeoskoj seriji predavanja, koja je počinjala te večeri.

Uveče je otišla na predavanje, a zatim i na sva ostala. Uzela je slobodan dan u subotu, da bi prisustvovala evangelizaciji. Kada je pastor upitao prisutne na predavanju ko želi da bude kršten, izašla je napred.

Mercedes je u ponedeljak na poslu izjavila da ne želi više da radi subotom. Njena šefica bila je uznemirena. “Ranije nisi imala problem sa subotom”, rekla je. “Da li si ubila nekog ili učinila neki drugi prestup? Zašto moraš to da činiš?”

“Smatram da je to Gospodnji dan. Želim da budem blizu Njega”, odgovorila je Mercedes.

Pošto nije dobila podršku svoje šefice, Mercedes je odlučila da da ostavku. Napisala je pismo i predala ga direktoru

Brze činjenice

- Belize ima najmanju gustinu naseljenosti u Centralnoj Americi – samo 15 ljudi na 1km².
- U prašumama Belizea nalazi se više od 500 vrsta orhideja.
- Crni majmuni drekavci, koji žive u Belizeu, spadaju u deset najglasnijih životinja na svetu.
- Indijski orah raste u šumama u Belizeu kao seme voća koje se zove indijska jabuka. Ona je jestiva, ali njena kora je otrovna i mora da se oljušti pre jela.

kompanije. Direktor je pročitao pismo, pocepao, zapalio i pepeo bacio u kantu za đubre.

“Hajde da se pravimo da mi nikada nisi dala ovo pismo. Daću ti slobodnu subotu i dobićeš i povišicu.”

Šefica je bila van sebe od besa kada je saznala da Mercedes više neće raditi subotom. Davala joj je dodatne poslove i kratke rokove da ih ispuni. Mercedes je od Boga tražila snagu da izdrži.

Jednog dana, kada je došla na posao, doznala je da je šefica prethodne večeri preminula. Iako je bila udata i imala decu, otišla je na tajni romantični sastanak sa drugim čovekom, na obalu mora. Njihov sastanak prekinuli su naoružani lopovi, koji su bežali sa mesta zločina. Ubili su ih i ukrali im kola.

Mercedes je ponovo imala mir na radnom mestu. “Uživala sam u svakoj slobodnoj suboti, kao i u ostalim radnim danima”, rekla je.

Međutim, to je bio samo početak njene priče. Nekoliko godina kasnije, ostala je sama, pošto joj je suprug preminuo, a

odrasla deca otišla svojim putem. Nanovo je posvetila svoj život Isusu i tražila od pastora da proučava Bibliju. Pastor je obećao da će doći do nje u petak uveče. Mercedes je razmišljala: “Ako je ovo proučavanje Biblije dovoljno dobro za mene, želim da ga podelim i sa nekim drugim.”

Pozvala je svoje komšije. Razapela je šator u dvorištu ispred kuće, postavila stolice i pripremila ukusno osveženje. Postavila je sto za pastora nasred šatora.

Kada je došao u petak uveče pastor je bio iznenađen velikim brojem ljudi koji ga je čekao. Kada se proučavanje završilo, najavio je da će i narednog petka biti održano proučavanje. Sada je Mercedes bila iznenađena. Mislila je da će se proučavanje Biblije održati samo u toku jedne večeri.

Kako su se biblijska proučavanja nastavljala, grupa prisutnih ljudi je rasla. Pošto u njenom gradu nije postojala Adventistička crkva, Mercedes je od svog doma napravila kućnu crkvu, u kojoj su njene komšije mogle da slave Boga subotom. Tokom tih proučavanja šesnaestoro ljudi bilo je kršteno. Mercedes je pomogla da se, godinu dana kasnije, osnuje prva samostalna Adventistička crkva u gradu.

Međutim, želela je da čini još više za Boga. Želela je da Jevanđeljem dopre do pripadnika svog Maja naroda. Postala je pionir svetske misije, misionar koji osniva crkve u oblastima u kojima ih nema. Mercedes sada vodi rastuću crkvu Maja naroda u glavnom gradu Belizea, Belmopan.

“To je način na koji sam uključena u misionarsko delo. Volim ovaj misionarski poziv. To je nešto čemu je posvećen moj celokupni život i ja sam u tome srećna.”

Odgovor na supruginu molitvu

BELIZE | 10. februar

**Olga Či, 39 i
Džoni Či, 70**

Prvi put kada je Olga Či upitala svog supruga, da li želi da ide sa njom u Adventističku crkvu, odsečno je odgovorio: "Ići ću sa tobom u bilo koju crkvu, osim u tu!" Džoni je smatrao da je Adventistička crkva sekta. Nekoliko sedmica kasnije odbio je i drugi Olgin poziv.

Olga i Džoni žive u gradiću Oranž Volk od 15.000 stanovnika, koji se nalazi u Belizeu. Tražili su crkvu u koju bi mogli da odlaze. Nijedno od njih dvoje nije bilo posebno religiozno. Međutim, Olga je bila preplavljena željom da ide u crkvu. Ovaj bračni par je sa svojim prijateljima nekoliko puta bio u nekoj konzervativnoj crkvi, koja je svetkovala nedelju. Ali nešto nije bilo u redu. "Kad god bi izašli iz crkve, naši životi bi ostajali nepromenjeni. Provodili smo večeri u kockanju sa prijateljima, a moj suprug je pio. Osećala sam prazninu koju nisam razumela."

U kući pored njihove, živeo je jedan adventistički bračni par. Žena je često dolazila do ograde i razgovarala sa Olgom. Nekoliko puta je pozvala Olgu i njeno troje dece da posete crkvu. Ipak, Olga je izabrala liberalnu Nedeljnu crkvu. Džoni je veoma zavoleo vernike te crkve. Odlazili su u nju narednih pet godina.

A onda su Olga i Džoni počeli ponovo da osećaju neki nedostatak u njihovom životu. Tražili su u molitvi od Boga da im pomogne. Nekoliko dana kasnije, jedan rođak je nazvao Džonija i zatražio pomoć oko pica-restorana koji se nalazio u drugom delu države.

Kada je Džoni otišao, Olga se molila Bogu: "Bože, ako je Tvoja volja da se preselimo, molim Te, daj mi znak. Neka taj znak bude da iz kuće ne moram ništa da nosim, osim dece i odeće koja je na meni." O ovoj molitvi nikome nije govorila.

Prošle su četiri sedmice. Džoni je pozvao Olgu da joj saopšti da deca i ona treba da se presele. "Ne brini, imaćeš sve: dom, školu za decu, nameštaj u kući. Imaćeš sve što ti je potrebno, osim struje."

Ovo je zvučalo kao odgovor na njenu molitvu, tako da se Olga sa svojom decom preselila. Pronašla je crkvu koja je pripadala istoj denominaciji kao u gradu u kome je živela ranije. Biblijski stih na ulazu u crkvu privukao je njenu pažnju: "...Danas, ako glas Njegov čujete, ne budite drvenastijeh srca..." (Jevrejima 3,15)

Olga je taj stih čitala svake sedmice u narednih 6 meseci. Posle tog vremena, Džoni je završio svoj posao u restoranu i porodica se vratila u Oranž Volk. Olga i Džoni su posetili svoju staru crkvu. Međutim, nešto nije bilo u redu. Jednog jutra, Olga je uključila radio i čula emisiju adventističkog evanđeliste Daga Bačelora, koji je govorio o Suboti kao danu za proslavljanje Boga.

"Iz nekog razloga, moje srce je ustrepitalo dok je govorio, a zatim sam se setila stiha iz Biblije koji kaže da kada čujete poziv ne treba da čekate da vam srce odrveni. Znala sam da je vreme da delujem."

Olga je pronšla Džonija u restoranu, koga je nedavno otvorio, i istog trenutka ga upitala: "Šta misliš o Suboti?" Džoni je ljutito povikao na nju: "Ne želim da išta čujem o suboti! Dan od odmora može biti sreda, petak ili bilo koji drugi dan. To uopšte nije važno." Olga je odgovorila: "Ako ćemo se svađati oko ovoga, takav duh onda nije od Boga. Ostavimo to zasad."

Tog popodneva, dok je još bila u restoranu, Olga je klekla da se pomoli: "Bože, ako je Tvoja volja da držim Subotu, učini da moj suprug pođe sa mnom u crkvu.

Brze činjenice

- Kuhinja Belizea je mešavina različitih kultura koje žive u zemlji. Slična je meksičkoj-centralnoameričkoj i jamajčanskoj-anglokaripskoj.
- Nacionalni cvet Belizea je crna orhideja, a nacionalna ptica Tukan.
- U koralnom grebenu, dugom 300km, živi više od 400 različitih vrsta riba.
- U Belizeu se nalazi jedini rezervat jaguara na svetu, poznat pod nazivom Prirodni rezervat Kokskomb basena.

Ti si stvorio porodicu i ne želiš da bude rasturena." Te večeri, Olga je otišla u krevet u devet sati. Kada je u toku noći ustala, da bi otišla u toalet, primetila je da Džoni sedi pred upaljenim kompjuterom i otvorenom Biblijom na stolu. Tražio je nešto. Nije rekao ni reč, a Olga se vratila u krevet.

Ujutro, kada se probudila i počela da sprema da bi otišla na posao, Džoni joj je rekao: "Znaš šta, potpuno sam ubeđen da treba da svetkujemo Boga Subotom." Olga je bila više nego iznenađena! Tražila je od svog supruga da joj kaže zbog čega je promenio svoje mišljenje. Rekao joj je da je uključio TV kada je otišla u krevet, i da se baš tada davala emisija koju je vodio Dag Bačelor. Propovedao je o Deset zapovesti i tome kako su ljudi zavedeni pogrešnim shvatanjem četvrte zapovesti. To me je podstaklo da dublje istražujem Bibliju.

Olga i Džoni su prve naredne subote otišli u Adventističku crkvu i nikada se više nisu osvrnuli nazad.

Sveža hrana

Sejdi Mekenzi, 63

Sejdi se brinula šta će njen suprug Markus da kaže, kada sazna da je želela da bude krštena na jednoj evanđeoskoj seriji predavanja u Belizeu. Išla je na seriju predavanja svake večeri, međutim, Markus je odbijao da ide sa njom. Znala je da mu se neće svideti njena odluka, jer bi to značilo da treba da prestane sa igrankama, zabavama, konzumiranjem alkohola...

Sejdi je čekala do četvrtka uveče, dva dana pre svog krštenja, da iznese novosti. Tražila je pravi trenutak za objavu. Svake večeri pred spavanje, dok su zajedno ležali, Markus bi ispružio ruku i Sejdi bi naslonila svoju glavu na nju. Čekala je taj zajednički trenutak, pre nego što bude iznela novosti.

“Krstiću se u subotu”, rekla je tiho. Markus je istog trenutka povukao svoju ruku, a lice mu se naboralo od besa. “Napustiću te. Ako se krstiš, moraćeš da živiš sa adventistima”, rekao je. Jedno vreme je gundao, dok je Sejdi slušala, a onda je rekla: “Ako me napustiš, Bog će učiniti da budem srećna i bez tebe.”

Markus nije ništa odgovorio, samo se okrenuo i zaspao.

Sutradan, Markus je gundao o iskušenjima sa kojima će se suočiti ako mu žena postane adventista. “Ne želim da jedem ustajalu hranu subotom, ne želim da jedem hranu koja je pravljen petkom.” “Ako nećeš da jedeš ustajalu hranu, napraviću hranu koja može duže da stoji”, odgovorila je Sejdi. Taj odgovor ga nije zadovoljio. “Ako budeš istrajala u ovome, istućiću te sledeći put kada te vidim.” Sejdi je bila uplašena. Zamolila je ljude sa evanđeoskih predavanja da se mole za nju. I ona se, takođe, molila za Božansku zaštitu.

Markus nije bio kod kuće kada se u subotu vratila sa svog krštenja, ali njeno srce počelo je ubrzano da kuca kada je ušao u kuću. Bila je sigurna da će je istući. Umesto toga, Markus ju je zagrlio i rekao: “Znači, sada si nova žena.” Brzo je dodao: “Ja nikada neću otići u Adventističku crkvu, dokle god sam živ.” “To je tvoj izbor”, odgovorila je Sejdi. “Bog svakom daje mogućnost da izabere

Brze činjenice

- Više od polovine stanovništva Belizea je bilingvalno (govori dva jezika), a veliki deo je čak i multilingvalno (govori više od dva jezika).
- Ekonomija Belizea zavisi od izvoza nafte i poljoprivrednih dobara, kao što su šećer i banane, mada i turizam ubrzano napreduje.

šta će činiti, ali kada dođeš do kraja puta, nemoj kriviti mene. Ja sam ti pokazala kojim putem treba da ideš.”

Život se koliko-toliko vratio u normalu posle njenog krštenja, osim što se Markus žalio na svoje subotne obroke. Želeo je da Sejdi i subotom kuva za njega, optužujući je da ga ne poštuje. Odbijao je hranu koju mu je pripremala petkom, i odlazio da jede u bar koji se nalazio preko puta Adventističke crkve. Tamo je, takođe, pio alkohol, dok je ona bila u crkvi. Kada bi prolazila pored bara, na svom povratku kući, pozdravljao se sa njom u vidno pripitom stanju. Sejdi se molila Bogu da takne srce njenog supruga. Počela je da pegla njegovu najlepšu odeću svakog petka, da bi imao da obuče nešto lepo, ako bi ikada krenuo sa njom u crkvu.

Jednog petka, Markus je pristao da krene pođe u crkvu sledećeg dana. Međutim, te večeri otišao je u bioskop, pa u bar. Nedugo posle njegovog povratka, snažan zemljotres uzdrmao je kuću. Markus je preplašeno pao na pod. Povikao je: “Bože, poštedi mi život i daj mi drugu šansu.” Sejdi je oštro odgovorila: “Kao što zemljotres dođe, a niko ne zna da dolazi, Isus će takođe doći,

a ti nećeš biti spreman.” Kuća se tresla, činilo se, čitavu večnost, a Markus je sve vreme plakao. Neki komšija ga je video kroz otvorena kućna vrata kako plače. Kada je zemljotres prestao, Markus je počeo da se predomišlja. “Neću da idem u crkvu, jer će ljudi reći da sam došao zbog zemljotresa.” “Nemoj se brinuti za ono što ljudi misle. Mnogi ljudi neće biti na Nebu, jer su brinuli o tome šta drugi ljudi misle o njima.”

Kratko vreme posle toga u njihovom selu održavala se evanđeoska serija predavanja i Sejdi je pozvala svog supruga da dođe. Međutim, odlučio je da ode u bar i pije. Naredne noći, ponovo je bio pijan. Treće večeri mu je rekla: “Ako odeš sa svojim prijateljima umesto sa mnom, to znači da njih više voliš od mene. Ako je to tvoja odluka, možeš ostati sa njima.”

Markus je otišao na predavanje i kada je propovednik uputio poziv, izašao je ispred propovedaonice. Sejdi se nije usuđivala da se nada da će biti kršten, sve dok ga nije videla da izlazi iz vode. “Plakala sam, nisam mogla da verujem”, rekla je.

Sejdi i Markus postali su verne vođe crkve u Belizeu. Sejdi koja sada ima 63 godine, vodila je šest evanđeoskih serija predavanja, koja su rezultirala sa više od 50 krštenja. Još stotine drugih ljudi je došlo u crkvu posredstvom njenog i Markusovog uticaja.

Deo darova 13. Subote 2015. godine, bio je upotrebljen da se izgradi kamp, u kome Adventistička crkva može da održava redovne evanđeoske sastanke u Belizeu. Hvala vam što svojim misionerskim darovanjima podupirete aktivnosti Hrišćanske adventističke crkve.

Druga šansa

MEKSIKO | 24. februar

Ezekijel Perez Gongora, 34

Počeo sam da pijem pošto sam se oženio, kada sam imao 20 godina, a zatim sam počeo i da pušim. Ubrzo, postao sam alkoholičar i zavisnik od duvana. Voleo sam da odlazim na zabave.

Moja supruga bila je krštena, posle evanđeoske serije predavanja, koju je održao pastor Ričard Perez u Adventističkoj crkvi, a koja se nalazila blizu našeg doma, u meksičkoj državi Tabasko. Međutim, ja sam dvaput odbio da budem kršten.

Posle trinaest godina, pojavili su se prvi zdravstveni problemi zbog mog načina života. Počeo sam da osećam jake bolove u leđima. Odlazio sam u lokalne medicinske ustanove, i tamo su mi davali lekove koji mi nisu mnogo pomagali. Tako sam otišao i u Jugoistočnu adventističku bolnicu. Lekari su obavili različite preglede (skener, biohemiju i ostalo), međutim, nisu mogli da pronađu uzrok mojih pro-

blema. Pored bola u leđima, koji se pojačavao, dobio sam i visoku temperaturu.

Četvrtog dana mog ležanja u bolnici, došao je da me poseti bolnički kapelan. To je bio pastor Ričard Perez. Odmah me je prepoznao i pozdravio po imenu. "Ovo je vreme u kome ti je potreban Bog", rekao je. Uzeo je svoju gitaru i opevao dve pesme. Posle toga, čitao mi je tekstove iz Biblije. U tom trenutku, shvatio sam da me Bog zaista voli. Pre nego što je otišao, pastor je zamolio medicinske sestre, koje se brinu o meni, da budu uz mene u subotu i da mi pričaju o Bogu – što su one i učinile.

Osećao sam se užasno. Bol je bio nepodnošljiv, a temperatura i dalje visoka. Sedmog dana, lekar je ušao u moju sobu sa zabrinutim izrazom na licu. Rekao je da treba da popričamo nasamo, tako da sam zamolio svoju suprugu da izađe

iz sobe. "Vi imate sve simptome AIDS-a. Da bismo bili sigurni, uradićemo dodatni test." Posle testa, doktor je otišao, a moja supruga se vratila. Upitala me je šta se dogodilo. Nisam mogao da joj odgovorim, jer ni sam nisam bio siguran. Znam da sam živeo loše, i možda je to bio razlog moje bolesti.

Tada sam se setio pastorovih reči: "Ovo je vreme u kome ti je potreban Bog." Zamolio sam suprugu da izađe iz sobe, jer sam želeo da se pomolim nasamo. Molio sam se i plakao. Molio sam Boga za drugu šansu i da mi pomogne da nemam AIDS. Posle nekog vremena, doktor se vratio u sobu. "Imam dobre i loše vesti", rekao je. "Dobre vesti su da nemate AIDS, a loše vesti su da zaista ne znam šta vam je."

Znao sam da je Bog odgovorio na moju molitvu, jer su rezultati testa bili negativni. Drugi dodatni test pokazao je da imam pleuralni izliv – nagomilanu tečnost između plućnog tkiva i grudnog koša. Lekar je ubacio cevčice za ispuštanje tečnosti i rekao da bih mogao da odem kući za pet dana.

Međutim, posle pet dana i dalje sam se osećao loše, a jedno dodatno testiranje otkrilo je tumor. "Moram da vas upozorim", rekao je doktor, "samo čudo može da vam pomogne." Za sledeći dan zakazana je hitna operacija. Ponovo sam se molio. Molio sam Boga da izbavi moj uludo utrošeni život. Na dan operacije, u hirurškoj sali, molio sam se dok je anestezija polako delovala. "Ako me ostaviš u životu, krstiću se i predaću svoj život u Tvoje ruke."

Operacija je trajala šest sati. Kada sam se probudio, bio sam u svojoj bolničkoj sobi. Moja supruga i ćerke čekale su da se probudim da bi razgovarale sa mnom.

Brze činjenice

- U Meksiku živi 123 miliona ljudi.
- Najveće poluostrvo na svetu zove se Baha Kalifornija i nalazi se na zapadu Meksika. Tamo raste više od 120 vrsta kaktusa.
- Grb Meksika prikazuje orla koji stoji na kaktusu i drži zmiju u kljunu. Legenda kaže da su Asteci osnovali i sagradili svoj glavni grad Tenochtitlan (današnji Meksiko Siti) na mestu gde su videli orla koji je sedeo na kaktusu i jeo zmiju.
- Meksiko je najveće špansko govorno područje na svetu.
- Meksiko je najveći proizvođač srebra na svetu.
- Meksiko proizvodi više automobila od bilo koje severnoameričke zemlje.

Bio sam ubeđen da mi je Bog pružio drugu šansu. Posle tri sedmice, konačno sam izašao iz bolnice. Nakon nekog vremena u crkvi je održana serija evanđeoskih predavanja i ja sam bio kršten. Sada služim kao domar i glavni đakon u crkvi.

Hvala Bogu što ljudima daje druge šanse! Služiću Mu do kraja svog života.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju novog bloka Jugoistočne adventističke bolnice u Viljaermozi u Meksiku, koja će time proširiti dijapazon zdravstvenih usluga namenjenih lokalnoj sredini. Hvala vam što pružate podršku misionskim aktivnostima Hrišćanske adventističke crkve. 🌐

Božja iznenađenja

MEKSIKO | 3. mart

Laura del Karmen Flores Dijaz, 23

Laurin život u Meksiku bio je ispunjen iznenađenjima. Kada je imala 10 godina otišla je kod drugara očekujući veliki broj dece na žurci, a umesto toga, dočekala ju je mala grupa koja je proučavala Bibliju. Veoma je zavolela biblijska proučavanja i pohađala ih je godinu dana. Počela je, zatim, da odlazi u Adventističku crkvu subotom.

Pošto je u crkvi održana evanđeoska serija predavanja želela je da bude krštena, ali vernici su pronalazili razne izgovore. Rekli su da je potrebno da još proučava Bibliju, da njeni roditelji nisu adventisti, da ima tek 11 godina... Međutim, posle nekog vremena, bila je krštena.

Kada je završila srednju školu, Laura je želela da pohađa jedan adventistički univerzitet, međutim, nije imala novca za školske troškove. Njena želja da obrazovanje stiče od adventističkih profesora,

samo je porasla kada joj je pastor rekao da adventistički univerziteti nude biblijske predmete. Počela je da sanja da postane biblijski učitelj.

Laura se dogovorila sa Bogom. Molila se: "Ako mi dozvoliš da studiram na adventističkom univerzitetu, postaću profesorka biblijske nastave u srednjoj školi. A, ako ne budem sada studirala, zaposliću se, udaću se, a studiraću kasnije."

Bog je odgovorio na njenu molitvu tako što joj je pružena mogućnost da nastavi svoje obrazovanje. Bila je prihvaćena na jednom adventističkom univerzitetu, iako nije imala novca da pokrije ni prvi semestar. Da bi zaradila novac za školovanje, radila je kao kućna pomoćnica. Sledećeg semestra, platila je punu školarinu. Četiri godine kasnije, stekla je diplomu u oblasti porodičnih odnosa i nije ništa dugovala univerzitetu.

Brze činjenice

- Frida Kalo je jedna od najpoznatijih meksičkih umetnica dvadesetog veka.
- Meksiko ima raznoliku klimu – od tropske do pustinjske.
- Najveći planinski vrh u Meksiku je vulkan Orizaba, visok 5.636 metara. Ovaj vrh je treći po visini u Severnoj Americi.
- Čičen Ica je piramida iz doba civilizacije Maja, i deo je svetske kulturne baštine. Svake godine poseti je više od milion ljudi.
- U Meksiku žive jaguari, pume i velike iguane. U džunglama južnog Meksika, možete naići na različite vrste gmizavaca, majmuna, šarenolikh ptica, kao što su papagaji. U okeanima, na obali Jukatana, ponekad se mogu videti kitovi, raže, morske krave.
- Meksikanci sport doživljavaju veoma ozbiljno. U drevnim vremenima, poraženi u ritualnoj igri sa loptom bivali su ubijeni. U nekim opasnim sportovima, poput borbe sa bikovima i rodeu (izmišljen u Meksiku), takmičari često dovode svoje živote u opasnost.

Pošto je Bog odgovorio na njenu molitvu, odlučila je da održi svoj deo obećanja: da postane profesor biblijske nastave u srednjoj školi. Međutim, bilo je potrebno da najpre stekne master diplomu. Ali, ponovo je problem bio novac.

Laura je poslala pisma u kojima je zatražila stipendiju na dva univerziteta. Oba univerziteta su joj odgovorila isto: da bi trebalo da radi kao literarni evanđelista i tako plati svoje troškove. Nije se plašila posla, već je htela da joj Bog pomogne oko odabira univerziteta. Znala je da je

teško pronaći posao koji bi pokrio sve troškove. Molila se: "Ići ću na univerzitet u kome ćeš mi Ti pronaći posao."

Četiri dana pošto je diplomirala i bavila se mišlju kako i gde da nastavi svoje master studije, dobila je pismo od Adventističkog univerziteta "Navohoa", u kome je pisalo: "Imamo posao za vas, možete da se upišete kada god to želite." Laura nije imala novca da plati putne troškove do univerziteta. Međutim, kada su njene kolege studenti prepoznali njenu čvrstu želju, sakupili su dovoljno sredstava da pokriju troškove puta. Laura je danas diplomirani student Univerziteta "Navohoa" i raduje se što će moći da predaje biblijsku nastavu srednjoškolcima. Njen omiljeni biblijski stih je: "Blago čovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan primiće vijenac života, koji Bog obreče onima koji ga ljube." (Jakov 1,12)

"Kao mladi ljudi, imamo mnogo iskušenja. Međutim, uvek možemo da ih prebrodimo uz Božju pomoć. Bog će onima koji Ga vole dati sposobnost da prevaziđu iskušenja." Laurin život bio je ispunjen iznenađenjima i ona je zadovoljna što je to tako. Njen savet drugim studentima, koji nemaju novca za adventističko obrazovanje, je da se oslone na Boga. "Bog je vlasnik svega. On će vam obezbediti sve, ne samo ono što vam je potrebno, već i mnogo više, ako imate poverenje u Njega."

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za proširenje adventističke bolnice u Laurinom rodnom gradu Viljaermoza, koje će omogućiti pružanje novih zdravstvenih usluga lokalnoj sredini. Hvala vam što svojim darovima podupirete misiju Hrišćanske adventističke crkve.

Strašni pas

Šanel Oktejv, 22

izvinila i rekla: "Hajde, da pokucamo na sledeća vrata zajedno."

Prešli smo na njegovu stranu ulice, pomolili se i došli do vrata. Pokucala sam i odmah dobila odgovor – žestoko lajanje malog psa. Vlasnici pasa, uglavnom ne vole kada njihovi ljubimci glasno laju, i obično odbijaju da kupe knjige. Žena, koja je otvorila vrata, u svakom slučaju nije izgledala srećno što nas vidi. Neugledan mali pas, takođe, nije bio srećan. Trčkarajući oko njenih nogu nastavio je da laje.

Pokušala sam da ne obraćam pažnju na psa i pružila joj knjigu "Lekovite biljke". Dok sam govorila, činilo mi se da će me žena odbiti, jer njen pas nikako nije prestajao da pravi galamu. Obratila sam se psu: "Mali Zapuštenko, šta se to događa? Zašto praviš toliku buku? Da li je to zato što sam strankinja?"

Žena me je istog trenutka upitala da li sam ranije bila u njenom domu. To pitanje me je zbunilo. "Ne", rekla sam, "nikada ranije nisam bila u ovoj kući." "Kako onda znate da se zove Zapuštenko", upitala me je. Rekla sam joj da ne poznajem njenog psa. Žena nas je pozvala da uđemo u kuću. "Zapuštenko je bilo ime mog prethodnog psa, koji je uginuo baš na mestu na kome stojite."

Njene reči su me iznenadile, izrazila sam žaljenje zbog njenog gubitka. Žena nas je upitala šta to radimo po kiši. Nasmejala

Desetine studenata Južnokaripskog univerziteta u Trinidadu i Tobagu, idu od vrata do vrata i svakog leta prodaju knjige, da bi platili troškove studiranja. Mnogi među njima rade na Karibima, međutim, ja sam se pridružila jednoj grupi od desetero studenata koji su otputovali u Kanadu.

Stigla sam u Ponoku, mesto koje se nalazi u provinciji Alberta. Trebalo je da radim zajedno sa studentom koji je slabo govorio engleski. Jednog kišnog petka počeli smo sa radom izabравši po jednu stranu ulice. Posle nekoliko sati, u njegovom pogledu mogla sam da primetim razočarenje.

"Da li ti je potrebna pomoć", upitala sam ga, dok smo se približavali poslednjem delu ulice za taj dan. Klimnuo je glavom. Pomolili smo se i krenuli da završimo posao.

Čovek, koji je živeo prvoj kući, zalupio je vrata ispred lica mog prijatelja. Iz nekog razloga ta scena mi se učinila veoma smešnom, ali primetila sam koliko je moj prijatelj izgledao tužno, tako da sam se

Brze činjenice

- Tri od pet najljućih vrsta papričica na svetu potiče sa Trinidada (nazivi su na engleskom): Trinidad moruga skorpion, Chocolate 7-Pot (ili 7-Pot Douglah), Trinidad scorpion – Butch T.
- Najveći komad koralnog grebena 3x5m, nalazi se u Spejsadu u Tobagu i veličine je kamiona.
- Godine 2006, Trinidad i Tobago postala je najmanja država koja se ikada kvalifikovala za svetsko prvenstvo u fudbalu.
- Lekar Džozef Lenoks Pavan sa Trinidada, otkrio je prenošenje besnila sa vampirskih slepih miševa na čoveka 1933. godine, što je dovelo do razvoja vakcine protiv te teške bolesti.
- Trinidad i Tobago jedina je država čiji je glavni grad nazvan po nekoj drugoj državi, Port of Spejn (Španska luka).
- Kalipso (muzički stil), grupe muzičara sa metalnim bubnjevima i ples limbo potiču sa Trinidada i Tobaga.

sam se i iz torbe izvadila knjigu “Mir iznad oluje”, redizajnirano izdanje knjige “Put Hristu” od Elen Vajt. Iznela sam joj par informacija o knjizi.

Baš kada se pripremala da me upita za cenu knjige, došao je njen suprug. Okrenula sam se prema njemu i rekla: “Dobar dan gospodine, kako ste? Zovem se Šanel. Kako se vi zovete?” “Džon”, odgovorio mi je čovek. “Stvarno”, iznenadila sam se. “Zašto si iznenađena”, zanimalo je njegovu suprugu. “Tako se zove moj otac”, odgovorila sam. Žena me je zagrlila i upitala odakle sam. Kada sam joj rekla da sam sa ostrva Santa Lucija, bri-

znula je u plač: “Naš sledeći odmor name-
ravamo da provedemo na Santa Luciji.”
Tražila je da joj malo pričam o ostrvu, dok
je pogledom tražila novčanik.

“Obično, ne razgovaram sa prodavci-
ma koji dolaze na moj kućni prag, ali ti
si verovatno moj anđeo. Nazvala si mog
psa po imenu, potičeš sa ostrva na koje
uskoro planiram da odem i ime tvog oca
je isto kao i mog supruga. Uz to, imaš pri-
jatan izraz lica. Jesi li sigurna da nisi moj
anđeo?”

Nasmešila sam se i rekla da sam pot-
puno sigurna da sam samo Šanel. Žena
je kupila obe knjige i zatražila da se pot-
pišem na njima. Pored svog imena na
knjizi “Mir iznad oluje” dodala sam jedno
kratko Božje obećanje. Žena je prigrllila
knjigu uz svoje grudi.

Dok smo napuštali kuću, moj kolega
me je zadivljeno upitao: “Šanel, kako si
to uradila? Bila je na ivici da nas odbije i
zatvori vrata, a umesto toga, prodala si
joj dve knjige.”

Pruživši mu novac, odgovorila sam:
“Bog je to učinio.” Dok smo odlazi-
li niz ulicu, žena je izašla iz svog dvori-
šta i doviknula nam: “I dalje mislim da si
anđeo! Hvala vam za ove predivne knjige.
Kada ih pročitam, daću ih mojoj ćerki.”

Bila sam toliko srećna što sam mogla
nekoj da uputim Bogu. Moj cilj za taj dan
bio je ispunjen. Dotakla sam jedan život
u Božje ime.

Šanel Oktejv je na završnoj godi-
ni studija računovodstva na univerzitetu
u Trinidadu i Tobagu. Deo darova
13. Subote ovog tromesečja biće upo-
trebljen za izgradnju crkvene zgrade na
univerzitetskom kampusu. Hvala vam što
podupirete misiju Hrišćanske adventistič-
ke crkve. 🌍

Šiti za Isusa

JAMAJKA | 17. mart

Mejvis Burel Spenser, 66

Mejvis nije bila sigurna šta da učini sa krojačkim poslom svog supruga, koji je preminuo desetak godina ranije.

Njen suprug osnovao je tri uspešna, visoko kvalitetna krojačka salona na Jamajci, uključujući i glavnu outlet prodaju u šoping centru u Kingstonu, glavnom gradu ove ostrvske države, u kojoj je radilo 25 službenika.

Mejvis, shvativši da je na važnoj životnoj prekretnici, odlučila je da sama nastavi da vodi posao.

Deset godina kasnije, ponovo je morala da donese važnu odluku. Želela je da bude krštena u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi, ali subota je bila najunosniji poslovni dan. Iskreno se molila Bogu za pomoć i mudrost šta da čini.

Mejvis, koja je s vremena na vreme odlazila u crkvu u kojoj je poštovana nedelja, za adventističku crkvu saznala je od nekih prijatelja. Međutim, nije znala

da se četvrta zapovest: "Seti se dana od odmora da ga svetkuješ", u današnje vreme odnosi na sve hrišćane.

Stvari su počele da se menjaju pošto je jedan porodični prijatelj pozvao Mejvis na sedmična proučavanja Biblije. On se nekada molio i redovno proučavao sa njenim suprugom. Mejvis je tada odbijala njegove pozive da dođe u crkvu, izgovarajući se da je suviše zauzeta. Međutim, prijatelj ju je sada pozvao na proučavanje u okviru male grupe, podsećajući je svake sedmice da dođe.

Mejvis je bila začuđena otkrićem da veoma malo poznaje Bibliju. "Čitajući Bibliju, sve je odjednom počelo da se otvara preda mnom. Na jednom sastanku male grupe izjavila sam da nisam znala da su mnogobrojne stvari zapisane u Bibliji. Pored istine o Suboti, nije znala da će Isus uskoro doći i povesti pravednike u svoje carstvo. Bila je zadivljena biblijskim opisom Nove zemlje. "Što mi je više stvari bivalo jasnije, imala sam želju da više otkrivam."

Međutim, njeni saloni su i dalje radili subotom. A onda, jedne večeri, dok se vraćala kući, posle male grupe, osetila je kao da joj se neki glas obraća: "Možeš da

Brze činjenice

- Godine 1988. Jamajka je postala prva tropska država koja je na zimske olimpijske igre poslala ekipu za takmičenje u bobu.
- Na Jamajci se nalazi preko 200 vrsta egzotičnih orhideja od kojih su 73 autohtone (vrste koje su nastale na određenom geografskom području i prilagođene su uslovima života tog područja).
- Luka Kingston je sedma po veličini prirodna luka na svetu.
- Jamajka je država iz koje potiče najbrži čovek na svetu – Jusein Bolt.

bežiš, ali ne možeš da se sakriješ.” Mejvis je počela iskreno da se moli za odgovore u vezi sa Subotom. “Nisam potpuno prihvatila ono što sam saznavala. Verujem da mi je Gospod rekao da sam bežala od Njega, ali da nisam mogla da se sakrijem, bez obzira šta se dešavalo.”

U decembru 2016. godine, donela je odluku. Postavila je na vrata svoja tri salona natpis, na kome je pisalo: “Od 7. januara krojački saloni Spenser biće zatvoreni subotom, ali će zato raditi nedeljom.”

Mejvis je bila krštena 7. januara 2017. godine. Nekoliko klijenata pobunilo se zbog zatvaranja salona.

“Kako možete to da učinite? Subota je najproduktivniji dan, zašto ne radite subotom”, zanimalo ih je.

Mejvis je strpljivo odgovarala: “Moj nebeski Otac kaže da sve pripada Njemu, zato Mu ne predstavlja problem da mi pruži onoliko koliko mi je potrebno.”

Iako su njeni saloni subotom bili zatvoreni, finansijski su napredovali. Klijenti su počeli da odobravaju njen rad nede-

ljom. Velike gužve u šoping-centru, u kome se nalazi njen najveći salon, često su dovodile do toga da se subotom nije moglo naći slobodno mesto na parkingu. Međutim, nedeljom, kada je šoping-centar bio prazniji, prodaja u njenom salonu bila je povećana. Mnogim ljudima je odgovaralo da dođu nedeljom. Svidela im se ideja da ne moraju da se grabe za parking mesto.

Značajnije od samog novca bilo je to što je Mejvis stekla novu porodicu u crkvi. Zauvek će pamtiti topao prijem na koji je naišla kada je prvi put subotom došla u crkvu.

“Osećala sam se kao da se preda mnom otvaraju vrata. Svi su bili blagonakloni prema meni. Ljudi su bili ljubazni i prijatni. Nikada nisam bila toliko srećna u svom životu.”

Danas, svako jutro, pre otvaranja svojih salona, Mejvis se moli Bogu da blagoslovi njene mušterije i podari njenom osoblju snagu i ljubav za dobre međusobne odnose. Nekada se njeno osoblje međusobno takmičilo i često svađalo, a danas oseća mir i jedinstvo. Takođe je pozvala svoje zaposlene da joj se pridruže u biblijskim proučavanjima u okviru male grupe. Jedna osoba se priprema za krštenje.

Kada je pitaju koji bi savet dala biznismenima koji žele da svetkuju Subotu, ona kaže: “Ako predate sve Gospodu nemate šta da izgubite, možete samo da dobijete.” Njen omiljeni biblijski stih je: “Sve mogu u Isusu Hristu koji mi moć daje.” (Filibljanima 4,13)

“Uperite svoj pogled prema Isusu, jer On je izvor života. Bez njega nemate ništa, sa Njime imate sve.”

Usvojen od Boga

Raglan Vejt, 50

Današnja priča govori o Raglanu Vejtu, domaru centra "Dobri samarjanin", koji pomaže beskućnicima u Kingstonu na Jamajci.

Odrastao sam u domu za napuštenu decu i kada sam imao šest godina, usvojila me je porodica koja je svetkovala nedelju. Moji usvojitelji su preminuli kada sam imao 17 godina. Ostao sam bez sredstava za život. Očajnički želeći da pronađem način da preživim, počeo sam da tražim svoje biološke roditelje. Vratio sam se u dom i tamo saznao ime svoje biološke majke. Međutim, niko nije želeo da mi kaže gde živi.

Otišao sam u lokalnu vladinu organizaciju za pomoć siromašnima, koja radi na identifikaciji i opštoj pomoći namenjenoj socijalno ugroženim licima. Žena koja je tamo radila rekla mi je da su moja majka i ostali članovi moje biološke porodice, bili na listi ljudi koji su dobijali pomoć. Rekla je čak, da je moj biološki brat bio u mojoj školi. Odbila je da mi pruži dodatne informacije, navodeći razloge o privatnosti podataka. Međutim, obećala je da

će kontaktirati mog brata i reći gde može da me pronađe, ako bude želeo.

Jednog dana dok sam gledao fudbalsku utakmicu, jedan od profesora škole me je potapšao po ramenu i rekao: "Da li si ti Reglan? Mi smo braća." Bio sam prešrećan! Karl je bio sedam godina stariji od mene i hteo da me odvede u svoj dom.

Spakovao sam ono malo stvari koje sam imao i preselio se u dom svog brata. Tamo sam, prvi put u životu video svoju majku. Bila je bolesna od neke mentalne bolesti i izgledalo je da me ne prepoznaje. Međutim, bilo mi je drago da sam konačno mogao da je upoznam.

Moj brat, adventistički hrišćanin, pozvao me je da s njim pođem u crkvu. Vernici crkve su mi mnogo pomogli. Nisam dobro znao da čitam i pišem. Podučavali su me uz pomoć subotnoškolske biblijske lekcije. Pomogli su mi da se prijavim na letnji biblijski tečaj na adventističkom univerzitetu, na kome sam naučio kako mogu da proučavam Bibliju i svedočim drugim ljudima.

Kada sam imao 22 godine, oženio sam se i ubrzo dobio dete. Radio sam na benzinskoj pumpi u turističkom naselju Montego Bej. U međuvremenu, postao sam pomažani starešina i aktivan vernik crkve.

Brze činjenice

- Oko 1/4 ekonomije Jamajke oslanja se na turizam, jer ovu državu svake godine poseti više od milion stranih turista.
- Jamajka je najveće ostrvo na Karibima na kome se govori engleski jezik, iako se većina ljudi služi jamajčanskim patoa jezikom, engleskoj formi kreolskog jezika.
- Jamajka je stekla nezavisnost od Velike Britanije 1962. godine, ostavši deo Komonvelta, tako da je kraljica Elizabeta II formalni državni lider.
- Protestanti čine 70% stanovništva Jamajke. Adventistička crkva je druga po zastupljenosti, posle Crkve Božje. Na svakih 9 stanovnika Jamajke, jedan je adventista.

U to vreme, crkvene vođe su me pitale da li bih radio na osnivanju odeljka subotne škole u seoskom području, u kome je crkva nekada imala jako uporište. Da bi doprli do bivših vernika crkve cepali smo listove starih subotnoškolskih lekcija i delili ih između njih. Toliko smo bili siromašni. Uprkos tome, na ovaj način se u crkvu vratilo preko pedeset bivših vernika.

Kada sam imao 36 godina, moj privatni život počeo je da se raspada. Razveo sam se i posle nekog vremena ponovo oženio. Posle svađe sa jednim crkvenim starešinom, napustio sam crkvu i nastavio da svetkujem Subotu u svom domu.

Pre tri godine preselio sam se u glavni grad Jamajke, Kingston, otpočevši određeni posao sa jednim partnerom. Moja supruga je ostala kod moje rodbine u drugom gradu, dok smo nas dvo-

jica pokušavali da postavimo posao na svoje noge. Međutim, kada smo se moj partner i ja posvađali, posao nam je propao. Pokušavao sam da pronađem neki novi posao. Na kraju sam izgubio sve, čak i svoj dom. Ponos mi nije dozvoljavao da se obratim supruzi i ostaloj rodbini za pomoć. U naredna tri meseca spavao sam na ulici.

Jednog dana, sedeo sam u parku i razgovarao sa drugim beskućnikom o tome gde bih mogao da se okupam, promenim odeću i dobijem hranu. Rekao mi je: "Idi u organizaciju Dobar samarjanin, oni će ti dati hranu."

Ljudi koji su tamo radili bili su veoma ljubazni. Dali su mi hranu da jedem i odeću da se presvučem. Ubrzo sam saznao da ovu organizaciju vodi Adventistička crkva. Počeo sam redovno da dolazim, osećajući potrebu da nečim uzvratim za dobro koje sam primao – zato sam čistio dvorište. Ubrzo sam ponovo odlazio u crkvu i bio nanovo kršten.

Danas imam 50 godina i radim kao domar u svratištu "Dobar samarjanin". Imam svoju kancelariju i prostorije za smeštaj. Pomirio sam se sa svojom drugom suprugom. Na ulici sam naučio da je dobro biti usvojen od strane ljudi, ali je još bolje da vas usvoji Nebeski Otac.

Deo darova 13. Subote 2015. godine bio je upotrebljen da se svratište "Dobar samarjanin" u Kingstonu na Jamajci renovira, kao i da se, uvođenjem besplatne medicinske i stomatološke nege, proširi lepeza usluga namenjena socijalno ugroženim licima i beskućnicima.

Hvala vam što pružate podršku svratištu "Dobar samarjanin" da nastavi svoje misijske aktivnosti i dopre do ljudi poput Raglana. 🌍

Program Trinaeste subote

➤	Početna pesma	"Ljubav je sveti Božji dar", <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 4
➤	Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤	Molitva	
➤	Program	"Ketering za Hrista"
➤	Dar	Zamolite decu, dok se dar prilaže, da pevaju pesmu "U ruci sav svet ima Bog" na španskom jeziku (videti 30. stranu Dečjih vesti ili preuzeti sa linka: bit.ly/childrensmision).
➤	Završna pesma	"Kad me vodi moj Bog", <i>Pesmarca Hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 189
➤	Završna molitva	

Učesnici: 1 narator i 2 govornika (mladi muškarac i žena).

(Beleška: učesnici ne treba da nauče napamet svoje delove teksta, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se osećaju prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.)

Ketering za Hrista

Narator: Ovog tromesečja upoznali smo ljude iz Portorika, Meksika, Jamajke, Trinidada i Tobagoa i Belizea, zemalja koje sačinjavaju Interameričku diviziju (IAD). Danas ćemo upoznati mladi bračni par iz Belizea. Džunior i Stefani Roberts vode ketering kompaniju u Kingstonu, glavnom gradu Jamajke. Kada su se krstili, suočili su se sa poslovnim problemima, usled čega su promenili svoje poslovanje. Svojim klijentima su prestali da poslužuju jastoge i žestoka alkoholna pica i odbijali su unosne ugovore za rad petkom uveče i subotom.

Počnimo sa predstavljanjem.

Džunior: Ja imam 28 godina.

Stefani: Ja imam 27 godina.

Narator: Kako ste se upoznali?

Džunior: Oboje smo radili u velikoj prehrambenoj kompaniji u Kingstonu. Ja sam bio kuvar. Pravio sam jela koristeći rakove, jastoge i drugu morsku hranu.

Stefani: Ja sam radila kao pomoćnik menadžera u odseku za vina i alkoholna pića. Lično, volela sam vino.

Narator: Kako ste saznali za Hrišćansku adventističku crkvu?

Džunior: Pre tri godine, jedan moj prijatelj, adventista, pozvao me je u svoj dom na proučavanje u okviru male biblijske grupe. Uvideo sam da su biblijska proučavanja veoma interesantna, tako da sam pozvao Stefani da nam se pridruži. Međutim, nije bila zainteresovana.

Stefani: Bila sam zauzeta poslom i nisam imala vremena, međutim, kada sam počela da odlazim na sastanke godinu dana kasnije, bila sam zapanjena onim što smo čitali. Upitala sam: "Znači, ovo piše u Bibliji?" Videla sam da se subota često spominje i shvatila da je ona pravi dan za bogoslužjenje.

Jednog dana, osetila sam delovanje Svetog Duha, koji mi je govorio: "Vreme je!" Tada sam odlučila da predam svoj život Bogu. Iako sam jela svinjsko meso, rakove i pila vino, nije mi bilo teško da se odrekнем svega toga. Smatrala sam da treba da budem trezvena, sada kada znam šta je ispravno. Mislim da vino nije značajnije od spasenja.

Džunior: Stefani i ja smo, takođe, želeli da naš odnos bude ispravan pred Bogom, pa smo se u septembru 2015. godine venčali, a mesec dana kasnije i krstili zajedno.

Narator: Šta se dogodilo sa vašim katering biznisom?

Stefani: Bilo nam je rečeno, da nećemo opstati, jer se većina katering događaja održavaju petkom uveče i subotom. Najbolji klijenti obično naručuju ekskluzivnu morsku hranu i alkoholna pića. Zapravo, prilikom krštenja, naši prihodi su se prepolovili.

Džunior: Upravo posle krštenja, jedan klijent nam je rekao da želi venčanje sa morskom hranom, koju je bio spreman da plati 1 milion jamajčanskih dolara (7.900 američkih dolara). Naručio je sve vrste morske hrane koje je želeo i

rekao da će se venčanje održati 2. januara. Pogledao sam u kalendar i video da je pomenuti dan subota. Morali smo da odbijemo posao.

Jedan od prvih redovnih ugovora koje smo izgubili, bio je ugovor sa jednom uticajnom poslovnom ženom. Brinuli smo se za njene večernje obroke nekoliko puta sedmično, tako da nije morala da kuva za svoju četvoročlanu porodicu. Međutim, pošto smo se krstili, rekli smo joj da ne možemo više da služimo njena omiljena jela, jastoga i svinjsko meso. Prilikom naše poslednje posete, izvadila je odmrznutu kuvanu šunku i rekla: "Ovo nije šunka koju morate da kuvate, da li možete samo da mi je isečete?"

Mislim da je ovo bio test. Šunka je ostala na stolu, a ja sam otvorio Bibliju na svom mobilnom telefonu, da bih joj pokazao šta Biblija kaže o kontaktu sa lešinom nečiste životinje. Međutim, nije želela da sluša. Kada je došla u kuhinju, prekinula me je rekavši: "Vaši izbori ometaju moj način života."

Stefani: Bog je izgladio stvari na simpatičan način. Osamnaest meseci kasnije, ta žena je tražila da sarađujemo u organizaciji obroka na porodičnom okupljanju u petak uveče. Rekla nam je da ne treba da se plašimo, jer neće tražiti od nas da pravimo kompromise sa hranom. Bila je, takođe, uviđajna kada je reč o Suboti. Kada je Sunce počelo da zalazi, bili smo spremni da joj kažemo da treba da završimo sa poslom. Rekla je: "Znam. Vaše vreme je došlo. Možete da idete." Na naše iznenađenje, rekla nam je da je počela da odlazi u crkvu nedeljom. Molimo se da prihvati Subotu kao dan proslavljanja Boga.

Narator: Kako ste opstali u katering industriji?

Stefani: U toku narednih nekoliko meseci, preživljavali smo praktično sa veoma malo sredstava. Naš prihod bio je daleko ispod prosečne plate. Međutim, dogodila se neobična stvar. Rodbina i prijatelji počeli su da nam donose hranu. Dobijali smo pakete hrane od drugih. Nikada ni od koga nismo tražili hranu i nikada nismo bili gladni. Imali smo toliko hrane da smo mogli da je delimo sa drugima.

Džunior: Naša catering kompanija sada bolje funkcioniše nego pre. Ranije nismo imali moralni kompas. Sada poznajemo vrstu klijentele koju uslužujemo i naš prihod je stabilniji. Pokušavamo da uspostavimo dugotrajno prijateljstvo. Orijehtisali smo se na organizaciju manjih proslava i večera radije nego nekih velikih okupljanja.

Više ne trpimo stresove i teret zbog svetkovanja subote. Radimo od nedelje do četvrtka, petkom polako usporavamo, tako da u Subotu ulazimo mirni i rasterećeni.

Narator: Da li ste danas zadovoljni odlukama koje ste doneli?

Stefani: Osećam da sada vodim potpuniji život. Osećam se potpunije. Znam da je Bog delovao na mene i promenio me. Često se zamislim i upitam gde bih bila da nisam odlučila da služim Bogu.

Džunior: Voleo bih da ohrabrim vernike crkve da slobodnije govore o svojoj veri. Tek sam nedavno shvatio da su dvojica

mojih kolega sa studija, zapravo adventisti. Oni su petkom odlazili svojim kućama ranije, ali nikada nisu rekli zašto to čine. Ne bih morao da čekam 10 godina da saznam o Suboti, da su svoja uverenja podelili sa mnom. Zato, ohrabrujem ljude da više govore o tome. Kada bismo više govorili o svojoj veri, više ljudi bi upoznalo Isusa.

Narator: Nikada ne treba da se stidimo toga što smo adventisti. Uvek treba da budemo spremni da posvedočimo ljudima o razlozima naše nade u Hristov skori dolazak. Svojim misioniskim darovima pomoći ćemo da mnogi ljudi u Interameričkoj diviziji saznaju za radosnu vest – da Isus uskoro dolazi.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

Džunior Roberts 28 i Stefani Roberts 27 godina

Budući projekti Trinaeste subote

Narednog tromesečja upoznaćemo Severnoameričku diviziju, koja će primiti blagoslove Trinaeste subote od vernika širom sveta

- Evanđeoski centar "Novi život" na kampu Adventističke škole u Indijani, Arizona, SAD
- Mamavi Atosketan škola u Alberti, Kanada
- Misionaska škola Ebeje na Maršalskim ostrvima, SAD

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Belizea, Jamajke, Meksika, Portorika, Trinidata i Tobagoa i Interameričke divizije, obratite se svojoj lokalnoj biblioteci, putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Sledeći vebajstovi mogu biti od koristi:

Belize: bit.ly/BelizeGov i Lonely Planet bit.ly/LPBelize

Jamajka: bit.ly/JamaicaGov i Wikitravel bit.ly/WikiJamaica

Meksiko: bit.ly/MexicoGov i Visit Mexico bit.ly/MexicoVisit

Portoriko: bit.ly/PRGov i Trip Advisor bit.ly/TripAdvisorPR

Trinidad i Tobago: news.gov.tt i Fodor bit.ly/FodorTT

Hrišćanska adventistička crkva:

Interamerička divizija – interamerica.org

Jamajčanska unija – jmunion.org

Portorikanska unija – upasd.org

Karipska unija – bit.ly/CaribUnionC

Interokeanska unija – asd-umi.org

Severnomeksička unija – adventistasumn.org

Južnomeksička unijska misija – unionsureste.org.mx

Adventistički Misioniski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o svetskoj misiji Adventističke crkve. Zamoli vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a ili idi na <http://www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/>.

Misioniski časopis i na društvenoj mreži fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja

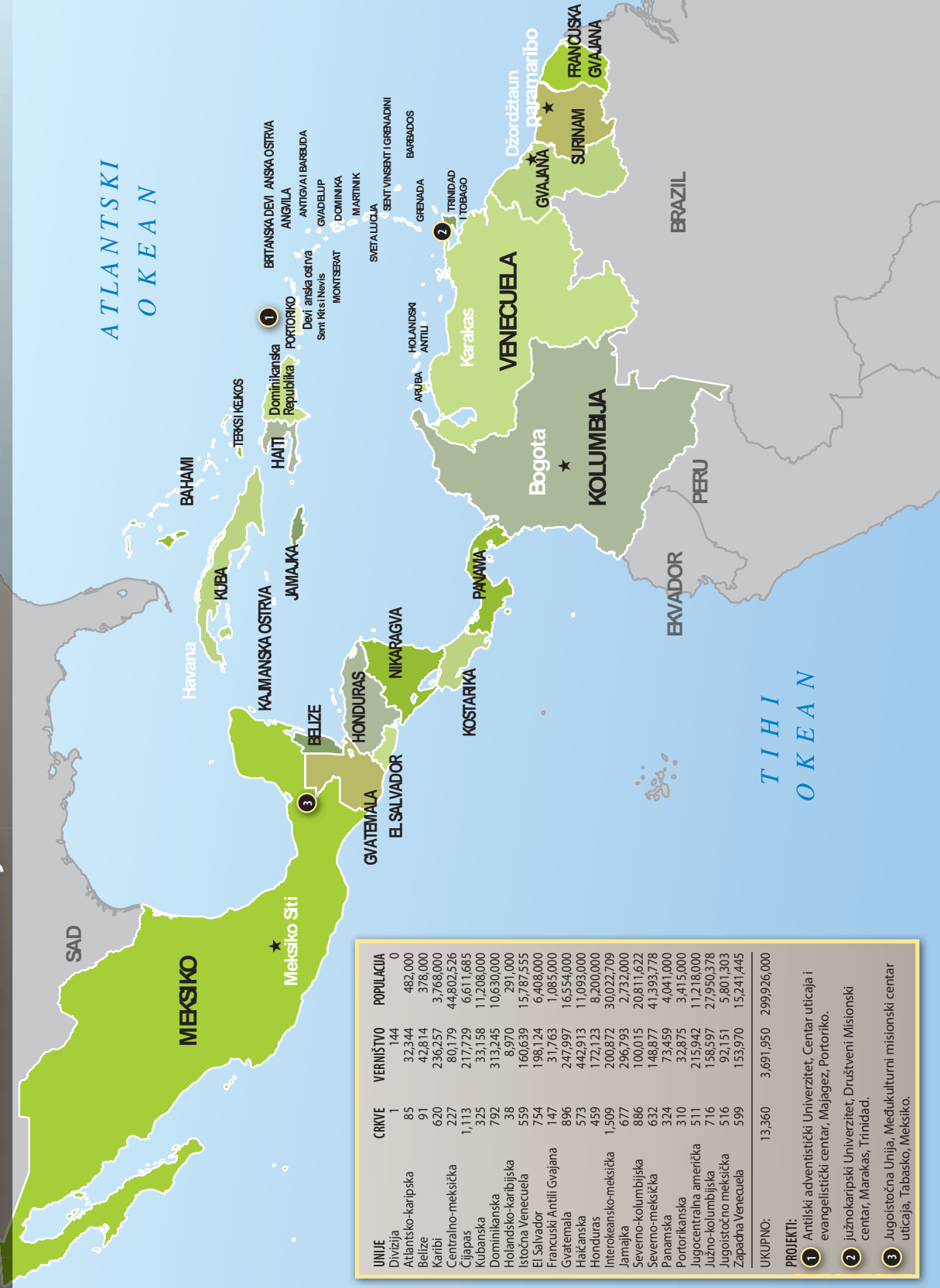
Pomoćiće da se pažnja fokusira na svetsku misiju i poveća sedmično misionisko darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misioniska darovanja. Zatražite od vašeg odbora subotne škole da vam postavi cilj misioniskih darovanja. (Postavite malo viši cilj od prošlog tromesečja, podelite sumu na 14 delova: 12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za Trinaestu subotu. Pokažite nedeljni grafikon progressa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike, takođe, da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misioniskih darova Subotne škole. Dvanaeste subote podnesite izveštaj o misioniskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subote škole da pripreme svoje darove Trinaeste subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misioniska darivanja

Prevod: Dejan Majstorović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

Interamerička divizija

UNJE	CRKVE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Divizija	1	144	0
Atlantsko-karipska	85	32,344	482,000
Belize	91	42,814	378,000
Karibi	620	236,257	3,768,000
Centralno-meksička	227	801,179	44,802,526
Cijapas	1,113	217,729	6,611,685
Kubanska	325	33,158	11,208,000
Dominikanska	792	313,245	1,063,000
Hondurasko-karibijska	38	8,970	291,000
Hondurasko-karibijska	559	160,639	15,787,555
Istočna Venecuela	754	198,124	6,408,000
El Salvador	147	31,763	1,085,000
Francuski Antili Gvajana	896	247,997	1,655,400
Gvatemala	573	442,913	11,093,000
Haćanska	459	172,123	8,200,000
Honduras	1,509	200,872	3,002,270
Interoceansko-meksička	677	296,793	2,732,000
Jamačka	886	100,015	2,081,622
Severno-kolumbijska	632	148,877	41,393,778
Severno-meksička	324	73,459	4,041,000
Panamska	310	32,875	3,415,000
Portorikanska	511	215,942	11,218,000
Jugocentralna američka	716	158,597	27,950,378
Južno-kolumbijska	516	92,151	5,801,303
Jugoistočno-meksička	599	153,970	15,241,445
Zapachna Venecuela			
UKUPNO:	13,360	3,691,950	299,926,000

- PROJEKTI:**
- 1 Antilski adventistički Univerzitet, Centar uticaja i evangelistički centar, Majagez, Portoriko.
 - 2 južnokaripski Univerzitet, Društveni Misionijski centar, Marakas, Trinidad.
 - 3 Jugoistočna Unija, Međukulturni misionijski centar uticaja, Tabasko, Meksiko.